

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 273
din 15.05.2013

Dosar nr.: 118/2013

Petiția nr.: 944/15.02.2013

Petent: A Z

Reclamat: Ministerul Apărării Naționale, Casa sectorială de pensii a Ministerului Apărării Naționale

Obiect: Prevederile Legii nr. 119/2010, H.G.nr. 735/2010, OUG nr. 1/2011 și Legii nr. 263/2010 în ceea ce privește pensiile militare de stat, precum și modul de interpretare și de aplicare a acestora

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. A Z

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Apărării Naționale

I.2.2. Casa sectorială de pensii a Ministerului Apărării Naționale

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează faptul că pensia sa a fost diminuată în urma apariției și aplicării Legii 263/2010, aspect pe care acesta îl consideră discriminatoriu și inechitabil în sensul că prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile militare de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia sa, în ajutoare sociale.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin intermediul citației cu nr. 944/12.03.2013 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 01.04.2013, la sediul CNCD. La termen, petentul a fost prezent. Prin citație a fost invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.3. Prin intermediul citațiilor cu nr. 1669/12.03.2013 au fost citate părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 01.04.2013, la sediul CNCD. La termen părțile reclamate nu s-au prezentat.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că în anul 2007, după o vechime în serviciu de 31 ani în Ministerul Apărării Naționale, a fost trecut în rezervă cu drept de pensie. Petentul arată că în baza Legii nr. 164/2001 i s-a calculat o pensie militară în valoare netă de 3595 lei, ulterior ajungând la valoarea de 3838 lei. Prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile militare de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia sa, în ajutoare sociale. În baza actelor normative menționate pensia sa a fost diminuată, înregistrând astfel un prejudiciu bănesc.

4.1.2. La data apariției Legii nr. 119/2010, art. 180 din Legea nr. 19/2000 ce reglementa pensiile pentru civili materializa principiul drepturilor câștigate, menționând că în cazul în care în urma recalculării pensiei rezultă un quantum mai mic față de cel aflat în plată, se menține acesta din urmă. De remarcat este faptul că legiuitorul a avut grijă ca același principiu să fie cooptat și în cuprinsul noii legi a pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 (art. 169, pct. 5). Ceea ce este total inechitabil și discriminatoriu în opinia petentului este că legiuitorul a "uitat" să prevadă același drept și pentru militarii în rezervă cu drept de pensie, actele normative menționate necuprinzând astfel de prevederi.

4.1.3. Petentul consideră că discriminarea la care a fost supus este subliniată și de faptul că activitatea sa nu a fost guvernată de dreptul muncii (fiind de natură contractuală) având drept consecințe, printre altele, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă. Inexistența unui astfel de document, în care să se consemneze cu acuratețe veniturile realizate, a făcut aproape imposibilă aplicarea corectă a principiului contributivității.

4.1.4. Prin acceptarea de către Casa sectorială de pensii a M.Ap.N. în determinarea quantumului pensiei a unor documente indirecte fără valoare juridică petentul se consideră nedreptățit și discriminat deoarece fizic este imposibil să se stabilească totalitatea veniturilor realizate (parte din documente au fost distruse conform legii, în funcție de termenul de păstrare iar o parte din veniturile trecute în tabelul cu „*Date și elemente care au condus la determinarea punctajului mediu anual*” sunt total nerealabile.).

4.1.5. În cadrul audierilor din data de 01.04.2013 petentul a susținut că există un tratament discriminatoriu la adresa pensionarilor militari, care, în comparație cu magistrații, nu și-au primit drepturile bănești.

4.2. Susținerile Ministerului Apărării Naționale

4.2.1. Partea reclamată invocă excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării față de aspectele semnalate de petent.

4.2.2. Ministerul Apărării Naționale arată că, așa cum prezintă petentul cauzele presupusei discriminări, printre care cea referitoare la faptul că legiuitorul a uitat să prevadă același drept și pentru militarii în rezervă cu drept de pensie, rezultă că aceasta ar ține de modul de legiferare a unor situații juridice.

4.2.3. Astfel, problema în discuție ar putea fi de constituționalitate a Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și a Legii nr. 165/2011 pentru aprobarea O.U.G. nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, prin raportare la prevederile art. 16 alin. 1 din Constituția României, însă competența de

soluționare a excepțiilor referitoare la neconstituționalitatea legii revine, potrivit dispozițiilor art. 146 lit .d) din Constituție, Curții Constituționale. Un alt aspect ține de modul de reglementare regăsit în cuprinsul celor două acte normative menționate, fapt ce presupune modificarea actelor normative pe baza inițiativei legislative.

4.3. Susținerile Casei Sectoriale de Pensii a Ministerului Apărării Naționale

4.3.1. Partea reclamată invocă necompetența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că prin Decizia 997/2008, în considerarea principiului separației puterilor în stat, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 20 alin 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nu conferă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării "competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze sau să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative." Drept urmare, soluționarea de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a unei atare solicitări excede competenței legale a acestuia.

4.3.2. Partea reclamată arată că petentul este nemulțumit de veniturile valorificate de Casa de pensii sectorială a M.Ap.N la emiterea deciziilor de revizuire a pensiei în temeiul O.U.G. nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare.

4.3.3. Potrivit prevederilor art. 22 din anexa nr. 3 la O.U.G. nr. 1/2011, contestarea deciziilor de revizuire a pensiilor este supusă unei proceduri speciale, date în competența altor autorități: Comisia de contestații ce funcționează în cadrul M.Ap.N. și, respectiv, instanțele judecătorești competente.

4.3.4. În aceste condiții, partea reclamată apreciază că sesizarea petentului nu poate fi soluționată pe fond de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării deoarece legislația specifică domeniului pensiilor nu conferă o atare prerogativă în cadrul procedurii speciale instituite, iar atribuțiile acestuia sunt subsumate statutului de autoritate administrativă autonomă, înființată prin aplicarea dispozițiilor art. 117 din Constituția României, și nu pot cuprinde competența de a exercita un control asupra soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești competente sau de a adopta hotărâri contrare celor pronunțate prin deciziile definitive și irevocabile ale instanțelor judecătorești.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentul consideră discriminatorii prevederile Legii nr.119/2010, H.G. nr. 735/2010, OUG nr. 1/2011 și Legii nr. 263/2010.

5.2. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și

sanctionate de O.G. nr. 137/2000, republicată. Colegiul Director arată că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit art.16, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „*responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi*” și în conformitate cu art.19 alin.1, care specifică competențele CNCD, „*Consiliul isi exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării*”.

5.3. Față de aspectele prezentate de petent în memoriul său și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a CNCD. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, va proceda conform dispozițiilor **art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, astfel „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.*” și ale **art. 64**, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) *Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent...*(3) *Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.*”

Relativ la excepția invocată, reținem că, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-juridictional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general, și OG 137/2000, republicată, în special.

În acest sens, Colegiul Director arată că C.N.C.D. nu analizează modul de stabilire sui generis a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane ori categorii precum și nereglementarea de legiutor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiutor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiutorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

Luând act de petiție, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul Director arată că analiza modalității de interpretare și aplicare a legilor, în speța de față Legea nr.119/2010, H.G. nr. 735/2010, OUG nr. 1/2011 și Legea nr. 263/2010, intră în sfera de competență a instanțelor de judecată și nicidecum în cea a Consiliului.

5.4. Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale ridică excepția necompetenței materiale a CNCD, referitor la problematica contestării deciziilor de recalculare și revizuire a pensiilor militare, susținând că potrivit legii (Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare) contestarea deciziilor de recalculare și revizuire este supusă unei proceduri speciale, date în competența altor autorități: Comisia de contestații ce funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale și, respectiv, instanțele judecătorești competente. În baza considerentelor susmenționate, Colegiul Director arată că nu se poate substitui acestor instanțe, neavând competența legală de a soluționa contestațiile de recalculare și revizuire a pensiilor militare.

5.5. Față de obiectul petiției, astfel cum acesta este formulat, și față de excepția de necompetență materială a Consiliului, invocată conform art. 28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, Colegiul Director reține că în cauză nu pot fi aplicabile dispozițiile O.G. 137/2000 republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nefiind competent a se pronunța asupra aspectelor pe care petentul le pune în vedere, în prezenta cauză. În acest sens, **Colegiul Director admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu intră în sfera de competență a C.N.C.D., în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare ;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termen de 15 zile de la data comunicării, la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA - Membru

CAZACU IOANA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Data redactării: 16.05.2013

**Motivele de fapt și de drept au fost redactate de A P și
VS**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.